

COMISIA
EUROPEANĂ

ÎNALTUL REPREZENTANT AL UNIUNII
EUROPENE PENTRU AFACERI EXTERNE ȘI
POLITICA DE SECURITATE

Bruxelles, 26.6.2012
JOIN(2012) 18 final

COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE CONSILIU
STRATEGIA DE PARTENERIAT COMUNĂ UE-CARAIBI

COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE CONSILIU

STRATEGIA DE PARTENERIAT COMUNĂ UE-CARAIBI

INTRODUCERE

În cadrul reuniunii la nivel înalt UE-CARIFORUM¹ din mai 2010, de la Madrid, șefii de stat și de guvern au convenit să lucreze asupra unei Strategii de parteneriat comune UE-Caraibi și au identificat cinci domenii principale în care să instituie o cooperare mai strânsă: integrarea regională, reconstrucția Haiti, schimbările climatice și dezastrelor naturale, criminalitatea și securitatea și acțiunile comune în forurile multilaterale. Prezentul document a fost elaborat de către un grup de lucru comun, format atât din Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și servicii ale Comisiei, cât și din reprezentanți ai statelor membre ale UE și ale țărilor CARIFORUM, pe baza planului convenit la Madrid de șefii de stat.

UE și țările din zona Caraibilor au o lungă istorie comună și împărtășesc multe valori. De altfel, prin regiunile, țările și teritoriile sale de peste mări, UE face parte fizic din zona Caraibilor. Ambele regiuni s-au angajat pe calea păcii mondiale, progreselor și prosperității, precum și pe calea democrației și a statului de drept. Pentru țările din zona Caraibilor, UE a fost și rămâne un partener care a acordat un sprijin important pentru eforturile regiunii de dezvoltare durabilă.

În prezent, relațiile dintre cele două părți se bazează pe Acordul de la Cotonou, Acordul de parteneriat economic UE – CARIFORUM și pe dialogul politic biregional. La acestea se adaugă alte cadre de cooperare regională la care participă UE și țările din Caraibi, precum Parteneriatul dintre UE și America Latină și zona Caraibilor (ALC).

Prezenta propunere de strategie comună vizează dezvoltarea unei noi dimensiuni a relației dintre părți, permițând UE și popoarelor din Caraibi să își aprofundeze dialogul și să își structureze cooperarea astfel încât să abordeze împreună provocările și oportunitățile secolului XXI. Principiile directoare ale strategiei comune sunt asumarea în comun a obiectivelor acesteia, răspundere și solidaritate reciprocă, gestionare în comun și coresponsabilitate. Strategia reflectă angajamentul comun al țărilor CARIFORUM și al UE față de principiile consacrate în Carta ONU și în dreptul internațional, în special respectarea și promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a statului de drept și a guvernantei democratice.

Scopul prezentei comunicări comune este de a obține aprobarea Consiliului pentru „Strategia de parteneriat comună UE-Caraibi” propusă.

¹ Grupul țărilor CARIFORUM include: Antigua și Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Cuba, Dominica, Republica Dominicană, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Montserrat, Saint Kitts și Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadines, Suriname, Trinidad și Tobago.

1. TEMA I: INTEGRARE ȘI COOPERARE REGIONALĂ ÎN REGIUNEA CARAIBILOR ÎN ANSAMBLUL EI

1.1. PREZENTARE GENERALĂ

Există potențial pentru impulsionarea creșterii în Caraibi prin comerț, investiții și turism și prin dezvoltarea unor piețe de nișă și a altor oportunități economice. Cu toate acestea, există provocări persistente care trebuie depășite. Ca urmare a globalizării, statele în curs de dezvoltare mici și vulnerabile, precum cele din Caraibi, se confruntă cu provocări în încercarea de a participa pe deplin la o economie mondială extrem de competitivă.

Integrarea și cooperarea regională sunt considerate cele mai bune mijloace de a facilita progresul uman și social și dezvoltarea durabilă pe termen lung în zona Caraibilor. Comunitatea Caraibilor (Caricom) și Organizația Statelor Est-Caraibiene (OECS) sunt cele două organizații principale de integrare regională. CARIFORUM² facilitează cooperarea regională, același lucru fiind realizat și de asocierea UE cu țările și teritoriile sale de peste mări (TTPM). Pe baza experienței sale, UE continuă să fie un partener activ în ceea ce privește sprijinirea integrării și cooperării regionale pentru a accelera și simplifica obiectivele de dezvoltare în Caraibi. Acordul de parteneriat economic UE – CARIFORUM pune bazele unui parteneriat comercial pentru creșterea competitivității, pentru consolidarea creșterii și a dezvoltării, sprijinind integrarea regională în Caraibi și participarea la sistemul comercial mondial.

1.2. SCOPURI ȘI OBIECTIVE

Țările din Caraibi și UE s-au angajat să promoveze integrarea și cooperarea regională, care sunt deosebit de eficace în abordarea vulnerabilităților asociate unui grup de țări în care predomină statele insulare mici. Ambele părți au identificat anumite domenii de cooperare strategică în sprijinul unei integrări și cooperări regionale aprofundate, care să faciliteze dezvoltarea economică și umană durabilă. Domeniile de cooperare includ, dar nu se limitează la:

- consolidarea proceselor de integrare și cooperare regională în zona Caraibilor, inclusiv cu departamentele și teritoriile de peste mări ale UE cu care se învecinează, precum și cu țările vecine din America Centrală și de Sud;
- punerea în aplicare a economiei și pieței unice a Caraibilor și a uniunii economice OECS;
- punerea efectivă în aplicare a Acordului de parteneriat economic UE – CARIFORUM, punându-se accentul pe oportunitățile pe care le oferă operatorilor economici din Caraibi;
- promovarea unui climat de investiții și economic solid în Caraibi, consolidând integrarea piețelor regionale și competitivitatea la nivel internațional;

² Din grupul de țări CARIFORUM fac parte toate statele membre ale CARICOM (exceptând Montserrat), Republica Dominicană și Cuba, care nu sunt state membre ale CARICOM.

- dezvoltarea întreprinderilor prin investiții în sectorul privat, în special în sectorul serviciilor, inclusiv al serviciilor financiare, al turismului și al sectorului culturii, în sectorul agroalimentar și în sectorul manufacturier. Promovarea inovării, informatizării, a comunicațiilor, a tehnologiei și a concurenței;
- dezvoltarea de rețele de infrastructuri pentru a facilita comerțul intraregional și internațional;
- diversificarea surselor de energie, precum și asigurarea interconectării și securității energetice;
- promovarea unei creșteri economice ecologice, acordându-se un sprijin specific eforturilor de conservare a biodiversității, ținând seama de importanța resurselor de apă, a industriei turismului, a sectorului agricol și a sectorului biocercetării;
- dezvoltarea învățământului, prin formare și cooperare în domeniul științei și tehnologiei;
- elaborarea unei abordări regionale față de securitatea alimentară și sănătate;
- promovarea reducerii sărăciei, a coeziunii sociale, a dialogului social, a dezvoltării societății civile, inclusiv a partenerilor sociali, a nediscriminării și egalității de șanse între femei și bărbați, promovarea unor condiții de muncă decente și a standardelor de muncă recunoscute pe plan internațional și consolidarea implicării tinerilor în dezvoltarea națională.

1.3. ACȚIUNI COMUNE

Partenerii vor pune în aplicare un program pe termen lung de acțiuni comune, axat pe creștere și dezvoltare durabilă, care va aborda provocările comune, punându-se un accent special pe integrarea și cooperarea regională.

Acțiunile comune întreprinse în acest context ar putea include:

- un dialog politic și strategic UE – Caraibe mai intens și incluziv, care să abordeze aspecte de interes pentru ambele regiuni și provocări mondiale;
- acțiuni care să contribuie la coerența dintre diversele dispoziții în materie de integrare și de cooperare care implică zona Caraibilor, inclusiv Parteneriatul ACP-Uniunea Europeană, mecanismele de cooperare UE-ALC și asocierea UE/TTPM;
- acțiuni care să contribuie la aprofundarea integrării și cooperării regionale, inclusiv la consolidarea capacităților instituționale ale organizațiilor regionale din zona Caraibilor și de la nivel național, pentru o mai mare eficacitate a definirii, punerii în aplicare și monitorizării sistematice a aplicării politicilor la nivel regional;
- sprijin pentru eforturile de consolidare instituțională la nivel regional și subregional;
- programe care să contribuie la punerea în aplicare eficace a Acordului de parteneriat economic CARIFORUM-UE, a economiei și pieței unice a CARICOM, a uniunii economice OECS, precum și care să întărească legăturile dintre CARIFORUM și

țările și teritoriile de peste mări, precum și regiunile de peste mări ale UE, în special în domeniul comerțului și al energiei;

- acțiuni care să contribuie la crearea unui climat de investiții și economic solid și care să promoveze capacitățile de producție în Caraibe:
 - elaborarea unor strategii în sectorul industrial și privind exportul;
 - cercetare, dezvoltare și formare în domeniul inovării, științei și tehnologiei;
 - consolidarea competitivității și promovarea inovării;
 - dezvoltarea mediului de afaceri regional, punându-se un accent special pe dezvoltarea IMM-urilor regionale;
 - energia, punându-se un accent special pe surse regenerabile de energie;
 - interconectivitatea, inclusiv transportul și tehnologia informației și a comunicațiilor.
- contribuție la promovarea muncii decente și a standardelor de muncă recunoscute la nivel internațional pentru a sprijini dezvoltarea umană, coeziunea socială și creșterea economică;
- contribuție la instituirea unui cadru amplu la nivelul zonei Caraibilor pentru o strategie regională eficientă în domeniul sănătății;
- acțiuni în vederea elaborării, în Caraibi, a unei strategii în materie de securitate alimentară, calitate și diversitate a alimentelor, utilizând noile tehnologii pentru a îmbunătăți productivitatea și competitivitatea.

2. TEMA II: RECONSTRUCȚIE ȘI SPRIJIN INSTITUȚIONAL PENTRU HAITI

2.1. PREZENTARE GENERALĂ

La 12 ianuarie 2010, unul dintre cele mai devastatoare cutremure din timpurile moderne a lovit Republica Haiti. Se estimează că în jur de 250 de mii de persoane și-au pierdut viața, iar 1,5 milioane de persoane s-au găsit în situația de a avea nevoie de un adăpost de urgență. Cutremurul a afectat considerabil infrastructura socială și economică și a exacerbat problemele existente ale țării: sărăcie, insecuritate, degradarea mediului înconjurător și vulnerabilitate față de dezastre. Conform indicelui de dezvoltare umană al ONU pe 2009, Haiti se situa pe locul 145 din 162 de țări.

S-a acordat prioritate Republicii Haiti în cadrul prezentei Strategii de parteneriat comune UE-Caraibi din cauza magnitudinii nevoilor sale. Lecțiile învățate, în special în ceea ce privește reducerea riscurilor de dezastre și a vulnerabilității, vor fi pertinente pentru întreaga zonă a Caraibilor.

2.2. SCOPURI ȘI OBIECTIVE

Haiti este pe cale să depășească nevoile cele mai urgente, mulțumită și ajutorului umanitar semnificativ acordat de UE și de țările din zona Caraibilor. Haiti se confruntă în continuare însă cu enorme provocări economice, în materie de reconstrucție și sociale. Consolidarea instituțiilor democratice ale Republicii Haiti, îmbunătățirea guvernantei, reducerea sărăciei și a inechităților sociale și consolidarea administrației rămân provocări extraordinar de mari pentru care UE și țările din zona Caraibilor ar putea oferi sprijin substanțial și complementar, în deplină coordonare cu guvernul haitian și cu alți donatori internaționali. De asemenea, ar putea fi consolidată integrarea Republicii Haiti în contextul regional al zonei Caraibilor. Programarea comună a FED va contribui la asigurarea unui rol mai important al Republicii Haiti în cadrul cooperării dintre țările din Caraibi și va încuraja participarea într-o măsură mai mare a Republicii Haiti la procesul de integrare regională.

2.3. ACȚIUNI COMUNE

Acțiunile comune ale CARIFORUM și UE în acest context ar putea include:

- coordonarea acțiunilor de sprijinire a reconstrucției Republicii Haiti, în cadrul structurilor existente de coordonare a donatorilor, și dezvoltarea de acțiuni comune CARIFORUM-UE pe baza programării comune a UE pentru Haiti;
- mobilizarea instrumentelor de cooperare relevante în cadrul Acordului de parteneriat ACP-CE și a procesului UE-ALC;
- sprijinirea funcționării și consolidării democrației în Haiti prin alegeri libere, transparente și credibile, respectarea și promovarea drepturilor omului și a statului de drept, reforme judiciare și consolidarea societății civile, precum și măsuri urgente de combatere a corupției;

- acțiuni de asigurare a participării depline a Republicii Haiti la Acordul de parteneriat economic CARIFORUM-UE și la economia și piața unică a Caraibilor, inclusiv dezvoltarea capacității instituționale în Haiti;
- acțiuni în domeniul strategiilor de pregătire pentru intervenție în caz de dezastre și de reducere a riscurilor de dezastre, inclusiv dezvoltarea de mecanisme precum un cod de construcție regională pentru îmbunătățirea capacității regiunii de reducere a efectelor dezastrelor naturale;
- elaborarea de mecanisme de transfer al riscurilor și de finanțare a reducerii riscurilor, precum Facilitatea caraibiană de asigurare împotriva riscurilor de catastrofe (CCRIF), și aplicarea celor mai bune practici în ceea ce privește Agenția Caraibiană de Gestionare a Situațiilor de Urgență (CDEMA) și alte instituții din Caraibi specializate în gestionarea dezastrelor.

3. TEMA III: SCHIMBĂRI CLIMATICE ȘI DEZASTRE NATURALE

3.1. PREZENTARE GENERALĂ

Schimbările climatice și consecințele acestora reprezintă principalele obstacole în calea dezvoltării și realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Majoritatea țărilor din Caraibi sunt state insulare mici în curs de dezvoltare, au zone costiere joase și sunt deosebit de vulnerabile la efectele creșterii nivelului mării, lucru care pune în pericol comunitățile costiere, infrastructura și resursele de apă dulce. Creșterea temperaturii și acidității apei marine cauzate de gazele cu efect de seră afectează grav recifele de corali, deteriorând biodiversitatea marină a regiunii.

Majoritatea țărilor din Caraibi au o suprafață mică și de aceea sunt mai vulnerabile la impactul dezastrelor naturale. Un singur uragan poate distruge baza economică a unei țări întregi, inclusiv infrastructura și toate sursele principale de activități economice și de venituri, împovărând și mai mult resursele financiare care sunt oricum limitate. Aceste provocări sunt agravate de dificultățile reprezentate de distanță și de situarea lor geografică, elemente care împiedică extinderea și consolidarea bazei lor economice.

3.2. SCOPURI ȘI OBIECTIVE

UE și statele membre CARIFORUM, în calitate de semnatare ale Protocolului de la Kyoto, au colaborat în direcția înregistrării de progrese în negocierile privind schimbările climatice și au elaborat politici menite să reducă impactul schimbărilor climatice și al degradării mediului. Părțile împărtășesc interesul de a obține un rezultat global, echitabil și cu forță juridică obligatorie în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC). Țările CARIFORUM și UE își vor continua eforturile de a ajunge la un acord internațional ambițios în materie de climă.

Pericolele naturale, precum uraganele și cutremurele, nu pot fi evitate, dar se pot lua măsuri pentru a reduce riscurile de producere a acestora și a limita impacturile acestora, abordând cauzele principale ale vulnerabilității și sporind capacitatea de a face față consecințelor. Au fost identificate cinci domenii prioritare de cooperare:

- adaptarea la efectele schimbărilor climatice, fără a se aduce atingere realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
- consolidarea prevenirii dezastrelor și reducerii riscurilor de producere a acestora, consolidarea sistemelor de monitorizare, sensibilizare, evaluare și de alertă timpurie aferente gestionării dezastrelor și răspunsului la acestea;
- reducerea despăduririlor prin gestionarea durabilă a pădurilor;
- consolidarea participării la piața mondială a carbonului prin Mecanismul de dezvoltare nepoluantă (CDM);
- integrarea schimbărilor climatice în eforturile de reducere a sărăciei.

3.3. ACȚIUNI COMUNE

Acțiunile comune ale țărilor CARIFORUM și ale UE în acest domeniu, în conformitate cu obiectivele Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice (GCCA) și cu Planul de acțiune UE-ALC de la Madrid, ar putea include:

- consolidarea cooperării în cadrul negocierilor internaționale, inclusiv prin consultări periodice și inițiative comune de promovare a încheierii cu succes a unui acord internațional pentru perioada ulterioară anului 2012 în materie de climă în cadrul CCONUSC;
- sprijinirea unei abordări cuprinzătoare de răspuns la schimbările climatice prin prioritizarea măsurilor de adaptare și a celor de atenuare, în special prin adaptarea principiilor creșterii ecologice și prin oferirea accesului la surse regenerabile de energie;
- consolidarea capacității regionale de răspuns în situații de urgență și în caz de dezastre, punându-se în special accentul pe adaptare, pe reducerea riscului de dezastre și pe interoperabilitate, precum și pe sistemele de monitorizare, de sensibilizare și de alertă timpurie. În acest context, ar trebui să se întreprindă măsuri și în vederea stabilirii unei legături între acțiunile pe termen scurt și cele pe termen lung;
- integrarea politicilor în materie de schimbări climatice în politicile și strategiile de dezvoltare naționale și regionale, precum și în acordurile de cooperare/parteneriat;
- asigurarea faptului că vulnerabilitatea statelor insulare mici în curs de dezvoltare și a statelor costiere cu zone costiere joase rămâne o prioritate pe agenda dezvoltării mondiale, inclusiv în cadrul Acordului de parteneriat ACP-CE și al procesului UE-ALC;
- promovarea unui rol mai important pentru formare, cercetare și inovare, transferul de tehnologie și ecoinovare;
- recunoașterea Mării Caraibilor drept o zonă specială în contextul dezvoltării durabile și întreprinderea de acțiuni în vederea sprijinirii cadrelor menite să protejeze ecosistemele fragile ale acestora și biodiversitatea sa unică.

4. TEMA IV: CRIMINALITATE ȘI SECURITATE

4.1. PREZENTARE GENERALĂ

Activitățile infracționale transnaționale, în special traficul de droguri ilegale și infracțiunile conexe, reprezintă un motiv tot mai mare de îngrijorare pentru UE și zona Caraibilor, aceasta fiind o regiune importantă pentru tranzitul de droguri ilegale dinspre America de Sud și Centrală. Daunele colaterale aduse de comerțul cu droguri sunt imense și afectează grav societățile: stimulează corupția, subminează statul de drept și favorizează comiterea de noi acte de criminalitate organizată. Creșterea, la nivel local, a traficului și consumului abuziv de droguri slăbește mediul social și generează comiterea de acte de violență de către bandele de stradă. Spălarea unor sume mari de bani obținuți ilegal denaturează economia și subminează eforturile ce vizează dezvoltarea durabilă. Această situație are un efect negativ asupra perspectivelor pe termen lung de creștere, stabilitate și dezvoltare.

Printre principalele domenii care reprezintă o preocupare pentru Caraibi și UE se numără:

- traficul de droguri și infracțiunile conexe, inclusiv actele de violență ale bandelor de stradă și spălarea banilor;
- traficul și comerțul ilegal de arme de calibru mic și armament ușor;
- impactul activităților infracționale asupra securității populațiilor din Caraibi;
- problemele sociale și în materie de securitate create de reîntoarcerea în Caraibi a infractorilor plecați în străinătate;
- traficul de persoane și răpirile;
- capacități insuficiente pentru controlul frontierelor maritime și aeriene;
- nerespectarea standardelor internaționale în sectorul financiar.

4.2. SCOPURI ȘI OBIECTIVE

Cooperarea în vederea combaterii rețelelor criminale reprezintă o prioritate a strategiei comune. Intensificarea cooperării și consolidarea capacității în domenii precum activitățile polițienești, procesele judiciare și schimbul de informații sunt aspecte esențiale în acest sens. De asemenea, trebuie abordate cauzele profunde ale activității infracționale, precum și impactul social al acesteia.

Cooperarea UE – Caraibi în lupta împotriva drogurilor se desfășoară în contextul Mecanismului de coordonare și cooperare UE-ALC privind drogurile. Planul de acțiune de la Panama și prioritățile identificate în 2007 la Port of Spain prevăd o serie de acțiuni comune prioritare în acest sens. Cooperarea Caraibi-UE în materie de combatere a criminalității ar trebui să includă și cooperarea cu organizațiile ONU relevante, Interpol, OAS și Europol și ar trebui să prevadă schimburi de informații și de cele mai bune practici.

4.3. ACȚIUNI COMUNE

Coperarea dintre țările CARIFORUM și UE în domeniul securității se bazează pe principiile responsabilității comune între țările producătoare, de tranzit și de consum de droguri. Aceasta vizează stabilirea unor abordări integrate și echilibrate.

Acțiunile comune ale țărilor CARIFORUM și ale UE în acest domeniu ar putea include:

- sprijinirea instituirii unei strategii la nivel regional pentru soluționarea problemei criminalității, insecurității, traficului de droguri, criminalității financiare etc.;
- reînnoirea eforturilor pentru punerea în aplicare a „Priorităților de la Port of Spain” în domeniul controalelor în porturile cele mai vulnerabile; schimbul de informații în materie de control al precursorilor; programele de eliminare a cauzelor de bază ale criminalității și delincvenței și de reducere a cererii de droguri, precum și promovarea respectării recomandărilor Grupului de Acțiune Financiară Internațională al OCDE și a consolidării cooperării dintre organismele regionale și internaționale, inclusiv cu UNODC;
- consolidarea capacităților în ceea ce privește gestionarea controlului la frontieră, inclusiv efectuarea de schimburi de experți și furnizarea de asistență tehnică;
- punerea integrală în aplicare a Programului de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea traficului ilicit cu arme de calibru mic și armament ușor, acordând prioritate cooperării maritime, inclusiv efectuarea de schimburi de informații și dezvoltarea în continuare a cooperării operaționale dintre actorii interesați din Caraibe și din statele membre ale UE;
- sprijinirea consolidării capacităților administrațiilor judiciare și sprijinirea reformei sistemului judiciar în combaterea criminalității transnaționale.

5. TEMA V: ACȚIUNI COMUNE ÎN FORURILE BIREGIONALE ȘI MULTILATERALE ȘI PRIVIND PROBLEMELE GLOBALE

5.1. PREZENTARE GENERALĂ

Țările din Caraibi și UE se confruntă cu o serie de provocări și de preocupări comune și sunt decise să acționeze în mod coordonat pentru a găsi răspunsuri comune, la nivel internațional. Sunt deja în curs un dialog și consultări politice la diferite niveluri, pentru a aborda problemele globale în forurile biregionale și multilaterale, lucru ilustrat în cadrul recentei reuniuni CP17 de la Durban.

Împreună, CARIFORUM și UE reprezintă 42 de țări. Dacă ar avea loc consultări mai frecvente și dacă ar exista o mai bună aliniere a pozițiilor și o coordonare sporită, cele două regiuni ar putea avea un impact mai decisiv asupra subiectelor de importanță comună, cum ar fi: promovarea drepturilor omului, a valorilor democratice și a guvernantei; reformarea sistemelor și instituțiilor financiare ale ONU și internaționale; un răspuns coordonat la criza economică și financiară mondială; atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și finalizarea Agendei de dezvoltare de la Doha.

5.2. SCOPURI ȘI OBIECTIVE

Partenerii își vor consolida dialogul privind problemele globale, pentru a identifica domenii de cooperare, a-și coordona pozițiile și a întreprinde împreună inițiative și acțiuni specifice. Ambii parteneri doresc să promoveze și să sprijine un sistem de multilateralism efectiv, cu instituții puternice, reprezentative și legitime. Gradul mai ridicat de coordonare a politicilor și schimbul de informații vor contribui la un impact comun mai mare în cadrul consultărilor și în sensibilizarea părților terțe cu privire la aspectele de interes comun.

UE și țările CARIFORUM vor urmări să se coordoneze în cadrul instituțiilor multilaterale în care ambele părți sunt membre (ONU, instituțiile financiare internaționale, OMC etc.) și vor încerca să ia în considerare interesele și motivele de preocupare ale celeilalte părți în cadrul grupărilor sau organizațiilor internaționale din care face parte vreuna dintre părți [G8, G20, Alianța statelor insulare mici (AOSIS) etc.].

5.3. ACȚIUNI COMUNE

Prin dialog strategic și politic, cele două regiuni se vor consulta cu privire la teme de interes mai larg și vor identifica poziții comune posibile, precum și eforturi comune în vederea aplicării priorităților comune.

Acțiunile comune în acest context ar putea include:

- colaborarea în vederea promovării drepturilor omului, principiilor democratice, statului de drept și bunei guvernante, inclusiv a proceselor electorale libere și corecte; combaterea corupției, a spălării banilor, a finanțării terorismului, a criminalității organizate și a evaziunii fiscale;

- colaborarea în vederea promovării reformei sistemului ONU, cu scopul de a consolida reprezentativitatea, transparența, răspunderea, eficiența și eficacitatea acestuia, inclusiv reforma extinsă a Consiliului de securitate;
- exprimarea definiției unor poziții regionale comune, ori de câte ori este posibil, în cadrul sistemului ONU și al instituțiilor financiare internaționale și depunerea de eforturi pentru a-și sprijini reciproc inițiativele;
- contribuția la modernizarea FMI și a Băncii Mondiale, *inter alia*, pentru a reflecta mai bine faptul că economia mondială este în schimbare, prin intermediul unei mai mari reprezentări a piețelor emergente dinamice și a țărilor în curs de dezvoltare;
- abordarea provocărilor aferente reformelor structurale care consolidează reglementarea și supravegherea, care stimulează și susțin cererea globală și care favorizează crearea de locuri de muncă în context biregional prin Acordul de la Cotonou și Acordul de parteneriat economic, precum și în cadrul Băncii Mondiale, FMI, G8 și G20;
- elaborarea de instrumente pentru a consolida rețelele de securitate financiară, ajutând țările vulnerabile să reziste mai bine la șocurile externe bruște;
- conform angajamentului lor față de un sistem de schimburi comerciale multilateral și bazat pe reguli și considerând comerțul un motor de bază al creșterii și dezvoltării, partenerii vor efectua consultări periodice și vor avea o agendă de negocieri activă la nivel multilateral pentru a participa în negocieri în toate domeniile, astfel încât să se ajungă, în cadrul Runderii de la Doha pentru dezvoltare, la o concluzie fructuoasă, ambițioasă, amplă și echilibrată, bazată pe progresele înregistrate până acum;
- sprijinirea în continuare a eforturilor întreprinse pentru ca țările în curs de dezvoltare, în special economiile mici și vulnerabile, să devină mai competitive la nivel mondial.

6. MODALITĂȚI DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI MECANISME DE MONITORIZARE

6.1. MODALITĂȚI DE PUNERE ÎN APLICARE

Acest parteneriat strategic va implica și va fi pus în aplicare de un număr mare de actori instituționali și neinstituționali din UE și din zona Caraibilor, la nivel regional, național și local. Aplicarea sa efectivă va reprezenta o responsabilitate comună a tuturor țărilor CARIFORUM, a statelor membre și a instituțiilor UE.

Acțiunile comune identificate ar trebui să fie complementare și să fie realizate prin acordurile, structurile și instrumente de cooperare existente între zona Caraibilor și UE, pentru a se promova sinergiile și a se evita duplicarea eforturilor.

Societatea civilă, actorii nestatali și parlamentele au un rol important în implementarea strategiei comune și vor fi implicați prin intermediul unui dialog incluziv.

Punerea în aplicare a Strategiei de parteneriat comune UE-Caraibi va fi sprijinită financiar, după caz, de instrumentele existente, precum Fondul european de dezvoltare (FED), Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD), Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul de dezvoltare pentru Caraibi, programele tematice ale UE, Instrumentul de stabilitate, viitorul Instrument de parteneriat, Facilitatea de investiții pentru zona Caraibilor sau instrumentele care le succed acestora, precum și de către instituții financiare, precum Banca Europeană de Investiții (BEI) și Banca de Dezvoltare a Caraibilor. Atunci când este oportun și posibil, aceste instrumente vor fi completate cu contribuții suplimentare din partea țărilor CARIFORUM și a statelor membre ale UE.

6.2. MECANISME DE MONITORIZARE

Reuniunile periodice ale liderilor din cele două regiuni (inclusiv ale tuturor reprezentanților relevanți ai instituțiilor UE și CARIFORUM) vor continua să ofere parteneriatului orientări politice. În cadrul acestor reuniuni se vor evalua progresele înregistrate, se vor oferi noi orientări privind strategia și se vor da instrucțiuni cu privire la calea de urmat, ținându-se seama de noile provocări globale și imperative regionale.

Pe lângă dialogul politic, un grup de lucru comun CARIFORUM-UE, cu sediul la Bruxelles, va monitoriza periodic și va evalua progresele înregistrate și va face recomandările adecvate. Acest grup de lucru va fi format din funcționari din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), Comisiei Europene, țărilor CARIFORUM și statelor membre ale UE. În cazurile necesare, pot fi asociați la acest grup experți din țările și teritoriile de peste mări și din regiunile ultraperiferice. Grupul de lucru va prezenta periodic factorilor de decizie un raport privind progresele înregistrate.